

FOAIA DE DUMINECĂ

A DIARULUI „DREPTATEA“.

Editor: **Dr. Cornel Diaconovich.**Redactor responsabil: **Dr. Valeriu Branisce.**

Institutul „Pavelian“ in Beiușiu.

Prea Sfinția Sa episcopul Pavel are renumele de bun chivernisitor, de mare econom. Om eșit nemijlocit din popor, cunoaște, ca nime altul doar, păsurile Românilor in d'ale traiului. A cunoscut cu temeiu miseria ce a copleșit pre bieții săi credincioși. Cu 'ntristată inimă a fost nevoit inșe foarte adeseori, să privească, câte talente au dispărut prin păturile mai inferioare ale poporului, cari scoase la iveală, îngrijite și desvoltate, ar fi făcut neprețuite servitii poporului, din care făceau parte. Au trebuit să piară inșe, din pricina neajunsurilor materiali! A precumpenit apoi avantajele, ce ni le tinde creșterea religioasă-morală din internate, și astfel a realizat nobila sa intenție: de a zidi pre lângă gimnasiul din Beiuș un internat pentru tinerimea gr. cat. română.

Aici reproducem fotografia aceluia institut.

Este edificat in contiguitate cu monumentală zidire a gimnasiului. Frontul spre nord, ear aripa prelungită spre răsărit; cu prospectul spre „Moșul Bihor“.

De-a-lungul aripei situate imediat pre țermul: „Văii Nimuieștilor“, șerpuieste vioi riulețul de munte isvorit pre coastele ostice ale coroanei de munți, ce măiestos se 'ntinde de la NW spre SO marcând linia de despărțire in tre „Crișeni“ și „Moști“. Acest riuleț diua inveselește, ear noaptea adoarme cu tainicele-i șoapte și linul zuzet al valurilor sale sprintene pre micii locuitori pururea veseli ai institutului. Țermul e intocmit intr'un corso-u in miniatură.

Zidirea internatului s'a terminat la anul 1888; recuisitele mobiliare s'au procurat in 1889; dar imprejurările n'au permis ca să se deschidă de cât in toamna anului 1891.

Istoria fundării, statutele institutului sel. a se vedé in „Programa gimnasiului“ sup. gr. cat. și a scoalelor normali din Beiuș pre an. scol. 1891/92.

Numărul băieților cari se împărtășese in deosebită îngrijire sufletească și trupească se urcă de present la 80; dintre acestia solvenți: 60; stipendiști: 20. Solvenții plătesc pentru întreagă provisie: 12 fl. la lună. Sub titlu de credențieri, infirmariști și ucenici ai

superiorilor mai ocrotește institutul incă 6—7 sêraci băieți.

Incăperile lui, pre cum: museele (salele de invetămēt), dormitoarele, despărțēmētul cu basen pentru baie, sel. sunt spațioase, curate și luminoase, toate aranjate igienic. Prețios este inșe mai pre sus de toate spațiosul ocol al institutului. De o parte cu gimnastica de earnă, de alta parte cu aparate pentru gimnastica de vară. Aici își esecutează băieții in oarele de respiriu jocurile copilărești și gimnastice atât de priincioase sănătătii.

Acest institut are adi indoită menire: Educarea națională și știintifică a tinerimei! Trebuie să fie drept adăpost al scumpei noastre limbi, din grația „nobililor“ nostri „domni“, scoasă din gimnasiu.

Din aceste considerante misiunea acestor institute conduse cu sistem și ințelepciune este mare și sublimă, mai grea doară ca acelor lalte asemeni institute ale noastre. Ele au de lucru de la inceput până la sfêșit cu tinerul ce se incredințază lor; ele au se intregească mult, in cele de lipsă ce inșe acasă chiar și la părinți n'au putut avé și n'au putut nici cere între impregiurările grele ale luptei și frământării de toate dillele...

Aceste institute au se crească din mulțimea de copii blândi, morali și talentați ai codrilor Bihorului oameni intregi, să le pună temeiu caracterului lor pentru viitoriu și să dee neamului român in seamă tot atâți stêlpari devotați in bine și in rēu națiunii și fii credincioși bisericei naționale.

Pre cât de veseli și recunoscători apretiem și constatăm in present dară netăgăduitele merite ale Exelenției Sale, la cari și-a câștigat necondiționat titlu prin ridicarea acestor monumentale zidiri, — pre atât de îngrijați recomandăm pentru viitoriu părințestei Sale atențiuni: potrivita alegere a acelor persoane in a căror mâni depune conducerea institutului, care numele Prea Sântieci Sale poartă. Ințelegem destoinicii superiori, cum sunt aceia, cari astăzi in fruntea institutului stau. E deci, că ne referim la viitoriu, când vedem și dilnic esperiem, ce suerescență ne dau seminarele un-

Institutul „Pavelian“ in Beiușiu.

In prima linie, va avé deci, să dăicească cu inmiată îngrijire și invăpăiată căldură dulcea noastră limbă, asupra căreia s'a deslântuit pre toată linia cu elementară furiă nouă prigoniri...!!

Mână in mână dară acest institut cu gimnasiul, inființat de nemuritoriul episcop Samuil Vulcan, are să completeze instrucțiunea și educațiunea tinerimei unei insemnate părți a poporului nostru.

Aceasta are aici cu atât mai mare insemnătate și importanță, cu cât aceste ținuturi ale Crișului nu se pot lăuda cu pământ fructifer mult și estins și locuitorii români, bastinașii acestui pământ, au se susțină o grea și incordată luptă pentru existență in aceste romantice văi și coaste ale regiunii muntoase.

gurești. Nu relevăm alta de cât că absolvenții trecuți prin aceste seminarii, despre tot, ceea-ce „național“ numim, și mai de multe-ori fără vina lor, nici atâta cunoștință n'au câtă au despre continentul de la polul sudic al acestui biet pământ!

Să nu uităm cuvintele lui Aron Densușan: „In lupta teribilă pentru esistență, ce s'a deslântuit in mijlocul tendințelor vehemente de absorbire, ori-ce pas pierdut din terenul limbei, ori-ce individ seos din usul ei, este un dram de sânge stors din corpul nostru... La vechii romani esista o profeție, care dicea: soartea va părăsi pe romani, când își vor uita limba părințescă!“

Aceasta profeție să adresează la noi adi, ca nici odată!

Melissa.

Procesele noastre de presă.

Intemplantă cea mai interesantă și mai însemnată pentru noi din săptămâna trecută este, că până când scriem aceste rânduri, contra foilor „Dreptatea” și a suplimentului ei „Foia de Duminecă” s'au pus la cale și se pregătesc nici mai mult nici mai puțin de cât șesprezece procese de presă deodată.

Improcesuați sunt mai cu seamă articoli, corespondențe și scurte împărțesiri, cari au apărut de la pertractarea procesului Memorandului incoace și cari se referesc la acel proces.

Directorul-editor și redactorul răspundătoriu ai acestor foi au fost deja de două ori citați la interogatoriu la tribunalul reg. din loc. În ambele rânduri Domnii Dr. C. Diaconovich și Dr. V. Branîște s'au infățoșat și, protestând cu toată hotărîrea contra ignorării dispozițiilor legii din partea judecătorei incuirătoare referitoriu la dreptul limbei române întemeiat și în codicele criminal, au dat deslucirile necesare.

Dr. V. Branîște a luat răspunderea pentru toți articolii incriminați.

Foarte caracteristic este că din ambele foi s'au incriminat și astfel de articoli, cari s'au reprodus din alte foi străine sau cari conțin păreri în cauză ale unor celebriități europene, ai căror autori dară stau cu totul afară de redacțiunea acestor foi inprocesuate.

Am luat dară impresiunea, că anumite cercuri sunt dominate de o ură nespūsă asupra acestor foi bag seamă pentru ținuta lor sinceră națională și pentru inriurința ce susțin că ele ar avea asupra cetitorilor lor. Și acestea ne-au convins totodată și mai tare despre temeinicia informațiilor ce am primit și de cari am amintit deja, că de la ministeriul de interne din Budapesta se lucrează pe toate căile și cu toate forțele ca să se șteargă ori ce amintire a procesului Me-

morandului, să se nimicească în opiniunea publică română amăriciunea și esacerbațiunea provocată prin acel proces unic în felul său chiar și aici în aceste ținuturi, din apropierea Balcanului.

Dacă inscenătorii acestor goane cred că prin procese, prin gendari, prin terorizări se poate storce înțelegere, iubire și pace, apoi fiă-le după credința lor.

Noi nu credem și stăm gata.

Dacoromânul.

Legi.

Rectificarea listelor electorale.

Atragem atențiunea din nou că acum suntem tocmai în timpul când au să se facă rectificările listelor alegătorilor, cari vor avea valoare în anul viitoriu 1895.

Consemnarea alegătorilor de deputați dietali este pusă la vedere publică la oficiul comunei timp de 20 zile adică din 5 până în 25 Iuliu n. În acest timp este îndreptățit ori cine a lua copie de pe lista alegătorilor anume de la 8 până la 12 oare înainte de amiazi și de la 2 până la 6 oare după amiazi.

În cele prime 10 zile de la 5--15 Iuliu fie cine poate reclama în cauza sa proprie. Afară de aceea toți câți sunt înscrși în lista alegătorilor au dreptul de a reclama contra acestei liste, dacă fără drept s'a înscris sau a rămas afară cineva.

Reclamațiunile sunt de a se face în scris, a se instrua cu documentele potrivite de a dovedi aserțiunile din reclamațiune și a se da la protocolul oficiului comunei cel mai târziu până în 15 Iuliu n. 1894 la 6 oare seara. Într'o reclamațiune se pot cuprinde reclame și față de mai multe persoane și dacă cere cel ce dă reclamațiunea, trebuie să i-se dea întărirea prezentării.

În celelalte 10 zile, adică din 16 Iuliu până inclusive 25 Iuliu 1894 vor fi espuse la oficiul comunal vederei publice reclama-

țiunile intrate în cele prime 10 zile. În acest timp fie-cine își poate face obiecțiunile sale referitoare la persoana sa proprie, iar referitoriu la alții se poate face numai față de acelea persoane cari sunt deja consemnate în listă. Obiecțiunile au să se prezenteze în scris și trebuie să se dea separat contra fie-cărei reclamațiuni pe care avem voie a o ataca. Adică într'o hârtie nu-i permis a se face obiecțiuni contra mai multor reclamațiuni speciale.

Asupra acestor reclamațiuni și observări prezentate în termen legal și în formă prescrisă hotărăște comitetul central electoral cel mult în 20 zile, anume în ședințele sale ce le va ține din 1 Septembrie a. e. încolo. Aceste hotăriri motivate sau se espun vederei publice, sau se vor înmanua respectivilor interesați.

Contra acestor hotăriri respectivii interesați au dreptul să se dea recurs la Curia reg. din Budapesta în termen de 10 zile, socotite de la înmanuarea hotărîrii comitetului central electoral.

Curia este datoare a rezolvi reclamele până în 15 Decembrie și ale retrimită comitetului central electoral, care apoi rectifică pe baza acestor hotăriri listele electorale și dispune ca aceste liste rectificate definitiv să se trimită câte un exemplariu tuturor orașelor, comunelor mari și notariatelor cercuale din respectivul cerc electoral și astfel cu 30 Decembrie n. 1894 toată afacerea rectificării listelor alegătorilor pro 1895 se fie terminată.

În fine mai observăm că în temeiul §-ului 115 al legii electorale toate scriptele, estrasele, adevărințele și alte documente sunt libere de timbru și sunt a se estrada fără taxe.

Să studiam dară bine legea electorală, și să lucrăm fără amânare conform ei, ca să fim gata pentru ori ce eventualitate.

FOIȘOARA.

La seceriș...

La seceriș pe câmpu 'ntins
Pornesc copile și feciori,
Bêtrânii 'n urma lor privesc
Ca la luceferii din zori!...

Nădejdea toată-au pus'o 'n ei,
Și ei muncesc, că-'s tineri buni,
Și știu iubi părinții lor
C'au învățat de la străbuni!

Ei merg cântând la munca grea,
De-'ți par'că se incing la hori:
Așa-i românul, firea lui:
Și 'n rău și 'n bine-i doinitori....

Lucrați copii cu Dumneșeu
Și spuneți lumii verde 'n față,
Că suntem toți, poporu 'ntreg:
Isvor de trainică viață....

Alexandru Muntean alui Vasile.

De ce-s mâniași Ungurii pe Nemți?

— Snoavă. —

Veți bine, de când e lumea lume și ungurul Ungur, el n'a voit bucuros să învețe limbi străine, că-și dăce: de ce? Au este limbă ca cea ungurească, mai este om ca Ungurul, buruiană ca curechiul și pasere ca porcul?

Și sunt vestiți negustori de porci unii Unguri, adună turme întregi, și le vind cu bune câștiguri. Norocul că au bani! Nu știu Ungurii cești nefăcuți din jidani, purta-vor negustoria de porci ori ba, dar adevărații Unguri și-au făcut stare cu ea.

Destul că trei negustori de porci, Unguri — nu știu de unde — pleacă cu o turmă zdravănă de porci la Beciu. P'atunci nu era cale ferată. Deci merseră ei poate vre-o săptămână, de nu chiar două, până au ajuns în satul împăratului. Și mult se mirară de ce le vedură ochii, că ori cum, dar Beciul și p'atunci era mai altcum de cât satele lor de pe pustă. Mult se minunară că nu ved ei case acoperite cu paie și porci pe ulițe. Dar mai mult se mirară când vedură că nici un Neamț nu știe nici un bold ungurește.

Ce proști is nemții ăștia — își dăce ei — se nu știe ei nici ungurește!

Cum făcură, cum nu făcură, destul că porcii și-i vindură cu preț foarte bun și acum hai la voiă bună! Dar unde?

Mă, dăce unul, mă, nemții tot nu sunt așa proști cum credem noi; mă, eu am vedut într'un loc de asupra ușii aninat un tănier de aramă, semn că acolo se căpeta mănecare; apoi unde-i mănecare și beutură trebuie să fie. Merg să ved.

Și se duce Gyuri în lăuntru: Jô napot! da binețe adică după cum i era graiul, ungurește. Dar neamțul nu știe un bold unguresc. Nu se pot înțelege. Dar de ce-i ungurul Ungur, dacă nu se dovedească că și fără nemțasca poate?! Prinde deci a arêta cu mâna spre gură și a căsca gura. — Aha! gândi bărbierul, îl dor dinți pe bietul creștin, a veait să-i scot vr'unul? Apoi îl puse pe un scaun și îi legă o servietă sub barbă. Ungurul se dă perului, credind că p'acolo așa-i moda, cu atât mai vêtos că veduse și la el acasă cum muierile leagă ștergare sub barbe la copii. — Un lucru nu-i intra numai prin capul lui cel tăhuiu, și acela era că oare

